## O obrovi, který měl obrovské trápení

Je to dávno, kdy v hlubokém lese žil jeden obr Hugo. Nebyl vůbec zlý, měl rád děti, díval se, jak si hrají a snil o tom, že s nimi běhá, skáče nebo hraje na schovávanou. Ale jen se blížil k městu nebo k vesnici, země se otřásala a duněla. Lidé se ze strachu schovávali v domech, zavírali okna, zamykali dveře. Navíc ke všemu dospělí často děti obrem strašili. Chudák Hugo, obra se prostě všichni báli a nikdo neměl ani ponětí, že Hugo je tak hodný a moc opuštěný a nešťastný.

Zoufalý obr dlouho přemýšlel o svém obřím trápení, až nakonec dostal nápad: všechno je proto, že je tak obrovský, musí se tedy zmenšit! To se snadno řekne, zmenši se, ale jistě to nepůjde tak snadno, jako když se při praní srazí ponožky. Naštěstí si vzpomněl, že v hlubokém lese za desaterými horami a pěti řekami žije jedna čarodějnice, která umí z malých rybek udělat velké kapry a z velkého hada žížalu.

Vydal se tedy za čarodějnicí-přeskočil les, překročil řeky. Čarodějnice už pěknou chvíli slyšela obří kroky a celá vyděšená hledala úkryt v houštině. Obr co nejjemněji zaklepal na dveře její chaloupky a když se nikdo neozýval, nesměle nakoukl dovnitř.
„Pěkně prosím, ctihodná paní čarodějnice, nic vám neudělám, nebojte se, jen jsem vás přišel požádat o pomoc."
Čarodějnice se po chvilce odvážila vykouknout a řekla:
"Ráda bych ti pomohla, ale zmenšit velikána není jen tak. Obyčejná zaklínadla tady nepomůžou. Musím nahlédnout do čarodějnické knihy."
Dlouho listovala, až nakonec našla předpis na vhodnou směs.

Muší ucho, kus žabince,
trochu medu dej do hrnce,
kousek křenu, hrst přesličky,
přidej sůl a tři mušličky.

Čarodějnice všechno nasypala do kotle a když byl kouzelný lektvar uvařený, dala ho obrovi vypít. Hugovi ani trochu nechutnal, ale vypil ho poctivě až do dna. A vtom se začal zmenšovat a zmenšovat. Šlo to tak rychle, že ho za chvíli nebylo ve vysoké trávě vidět.
"Toho nápoje jsi asi vypil moc a já jsem nic nevážila, všechno jsem brala jen tak od oka," vzdychla čarodějnice.
"Co si teď počnu? Nemohla bys mě zase trochu zvětšit?" slabým hláskem zaškemral obřík-trpaslík.
Čarodějnice znovu dlouho listovala v učené knize a dala se do přípravy kouzelného odvaru.

Vrbový proutek, slzy krokodýlí,
muší křidélka, křídla motýlí,
zelíčko mladé, prastarou vodu,
zamíchej, podávej na prvním schodu.

Tentokrát neudělala chybu, Hugo se postavil na první schod u vchodu do čarodějnické chaloupky, vypil lektvar a začal se zvětšovat. Ne moc, jen akorát, aby byl právě tak velký jako obyčejný člověk.
"Hurá, hurá!" volal Hugo a poskakoval hned na jedné, hned na druhé noze a potom na obou. Kdyby tohle udělal, když byl ještě obrem, chaloupka čarodějnice by se sesypala jako domeček z karet.
"Ani nevíte, jak jsem vám vděčný," řekl. „Mohl bych taky já něco pro vás udělat?"
"To víš, že bys mohl," odpověděla. „Když teď vypadáš jako člověk, můžeš mně někdy dojít nakoupit. To víš, já se nerada ukazuji mezi lidmi, koukají po mě divně, a dokonce se smějí mému klobouku."
Od té doby žil Hugo ve městě, mohl se kamarádit s lidmi, hrát si s dětmi a pravidelně nosil paní čarodějnici nákupy.

## Otázky a úkoly k pohádce:

- Jaké postavy se v pohádce objevují? Vyjmenuj a spočítej!
- O čem pohádka vypráví? Zkus děj převyprávět!
- Zkus vymyslet, jak by pohádka mohla dopadnout, kdyby čarodějnice obrovi nepomohla?
- Rozhovor na téma „Kdybych uměl (a) čarovat, vyčaroval (a) bych si...
- Pokus se krouživými pohyby ruky, na větší formát papíru namíchat svůj kouzelný lektvar (využít můžeš různé barvy pastelek) a vymysli: jakou chuť tvůj lektvar má, k čemu lektvar slouží, jaké suroviny lektvar obsahuje, jak se lektvar jmenuje?
- Nakresli, jak by mohla čarodějnice z pohádky vypadat! Nezapomeň jí dokreslit věci, které správná čarodějnice potřebuje!